

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marcin Garcia Fernandez

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2023 r. w Pile

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Banku SA siedzibą w W.**

przeciwko **J. P. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. P. (1) na rzecz powoda (...) Banku SA z siedzibą w W. **134.209,59** (sto trzydzieści cztery tysiące dwieście dziewięć i 59/100) **zł** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 13 października 2022 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. kosztami procesu obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od niego na rzecz powoda **12.130 zł** z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;

IV. wyrokowi w części zasądzającej nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Marcin Garcia Fernandez

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. w pozwie z 8 grudnia 2022 r., złożonym 9 grudnia 2021 r., wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwany J. P. (1) ma zapłacić na jego rzecz 134.245,34 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty oraz koszty procesu według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. W uzasadnieniu podał, że 25 maja 2017 r. zawarł z pozwanym umowę kredytu, na podstawie której udostępnił mu 180.843,89 zł a pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty kredytu. Wobec opóźnienia w spłacie, skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych oraz poinformował go o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Pozwany nie zapłacił, wobec czego pismem z 17 lutego 2021 r. wypowiedział mu umowę, a następnie wystawił wyciąg ze swoich ksiąg, potwierdzający wysokość zadłużenia. Na kwotę objętą pozwem składają się kapitał w kwocie 104.432,97 zł i odsetki umowne za opóźnienie naliczane od 26 czerwca 2017 r. w kwocie 29.812,37 zł.

Zarządzeniem z 20 grudnia 2022 r. sprawa została przekazana do rozpoznania w postępowaniu zwykłym, gdyż z uzasadnienia pozwu wynika, że część roszczenia może być przedawniona (k. 36).

Pismem 27 grudnia 2022 r. powód został zobowiązany do odniesienia się do kwestii ewentualnego przedawnienia roszczenia odsetkowego za 2017 i 2018 r. - w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia twierdzeń i dowodów zgłoszonych w tym przedmiocie po tym terminie (k. 43). Powód żadnego pisma w tym przedmiocie nie złożył.

Odpis pozwu, zobowiązanie do złożenia odpowiedzi na pozew oraz pouczenie o skutkach zaniechania jej złożenia, zostały pozwanemu skutecznie doręczone 2 stycznia 2023 r. (k. 46). Mimo to pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. (nazywany dalej Bankiem) i pozwany J. P. (2) zawarli 25 maja 2017 r. umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) (nazywaną dalej umową). Na jej mocy powód udzielił pozwanemu kredytu na jego potrzeby konsumpcyjne, spłatę zobowiązań i sfinansowanie prowizji w wysokości 180.843,89 zł, a pozwany zobowiązał się spłacić kredyt w 120 miesięcznych, równych ratach, płatnych do 25 dnia każdego miesiąca w wysokości określonej w aktualnym harmonogramie spłat (§ 1 ust. 1 i 4 i § 4 ust. 1 umowy). W umowie zastrzeżono zmienne oprocentowanie kredytu oraz szczegółowo określono sposób jego ustalania (§ 2). Przewidziano też, że w razie opóźnienia kredytobiorcy w regulowaniu zobowiązań wynikających z umowy, Bank będzie uprawniony do pobierania od kwoty niespłaconych w terminie należności odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ k.c. (§ 3).

W § 9 umowy określono warunki, sposób i skutki jej wypowiedzenia. W jego ust. 1 przewidziano trzydziestodniowy termin wypowiedzenia. Natomiast w ust. 3 wskazano, że w przypadku gdy kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, Bank wzywa go do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od otrzymania wezwania; jeżeli należność nie zostanie uregulowana w wyznaczonym terminie w całości, jak również, gdy złożony przez kredytobiorcę wniosek o restrukturyzację zostanie odrzucony, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę.

(nie budzące wątpliwości twierdzenia powoda, k. 2-3 i umowa kredytu, k. 22-28)

Pozwany początkowo spłacał kredyt w kwotach przewidzianych w umowie bez większych opóźnień. Od 2019 r. wpłaty przestały pokrywać zadłużenie i zaczęło ono narastać. Na dzień 18 stycznia 2021 r. wymagalne zadłużenie pozwanego wynosiło 6.600,81 zł. W związku z tym pismem z tego dnia powód wezwał go do zapłaty tego zadłużenia w terminie 14 dni roboczych oraz poinformował, że może w tym terminie złożyć wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Pismo to zostało doręczone pozwanemu 22 stycznia 2021 r. Pozwany nie spłacił zadłużenia, więc pismem z 17 lutego 2021 r. powód złożył mu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Zostało ono doręczone pozwanemu 25 lutego 2021 r.

(dowód: nie budzące wątpliwości twierdzenia powoda, k. 2-3 i rozliczenie umowy, k. 53-82, wezwanie, k. 29, potwierdzenie doręczenia, k. 30, wypowiedzenie, k. 33, potwierdzenie odbioru, k. 34)

Na dzień 8 grudnia 2022 r. wymagalne zadłużenie pozwanego z tytułu umowy wynosiło: 104.432,97 zł kapitału i 29.812,37 zł odsetek umownych za opóźnienie. Odsetki za opóźnienie obejmowały okres od 26 czerwca 2017 r. Za okres od tej ostatniej daty do 31 grudnia 2018 r. powód domaga się kwoty 35,75 zł odsetek.

(nie budzące wątpliwości twierdzenia powoda, k. 2-4 i wyciąg z jego ksiąg, k. 15)

W dniu 13 października 2022 r. powód wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Postanowieniem z 26 października 2022 r. referendarz stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

(nie budzące wątpliwości twierdzenia powoda, k. 2-4 i pozew, k. 16-19, postanowienie, k. 20)

Sąd dokonał ustaleń na podstawie faktów przytoczonych przez powoda, które nie budziły wątpliwości (art. 339 § 2 k.p.c.). Przy czym Sąd uwzględnił również te fakty, które wprawdzie nie zostały wyraźnie powołane w uzasadnieniu

pozwu, ale wynikały z dokumentów, których kopie powód dołączył do pozwu. Niewątpliwie bowiem ich rolą było uszczegółowienie podstawy faktycznej w stosunku do uzasadnienia pozwu.

Sąd zważył, co następuje:

Powód dochodził zaspokojenia roszczenia wynikającego z zawartej z pozwanym 25 maja 2017 r. umowy kredytu konsolidacyjnego nr (...). Na mocy tej umowy pozwany otrzymał określoną ilość środków pieniężnych i był zobowiązany do ich zwrotu w sposób i na warunkach w niej ustalonych. Ponieważ z tego obowiązku się nie wywiązywał, gdyż nie płacił rat w kwotach i terminach wynikających z umowy, po jego stronie powstało wymagalne zadłużenie. W tej sytuacji powód wypowiedział mu umowę na mocy jej postanowień. To, że zaistniały przesłanki wypowiedzenia przewidziane w regulacjach umownych i w przepisach prawa bankowego, w świetle dokonanych ustaleń nie budziło wątpliwości.

Dochodzone przez powoda roszczenie co do zasady wynikało z przedmiotowej umowy kredytu. Jego wysokość miała zaś potwierdzenie w dokonanych ustaleniach. Jednak roszczenie powoda nie mogło być uwzględnione w całości, gdyż było częściowo przedawnione w - zakresie 35,75 zł odsetek za lata 2017 i 2018, o czym szerzej będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Powództwo było uzasadnione w zakresie nieprzedawnionej kwoty 134.209,59 zł.

Powód żądał zasądzenia na swoją rzecz odsetek za opóźnienie od wyżej wymienionej kwoty długu.

Zgodnie z § 3 ust. 5 umowy kredytu, od zadłużenia przeterminowanego powodowi przysługiwały odsetki maksymalne za opóźnienie. Jednakże w pozwie nie domagał się tego rodzaju odsetek, tylko niższych odsetek ustawowych za opóźnienie. Powód zawsze ma prawo żądać mniej niż mu się należy, a Sąd jest jego żądaniem związany (art. 321 § 1 k.p.c.). W tej sytuacji żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie od zadłużenia z tytułu niespłaconego kapitału podlegało uwzględnieniu.

Powód domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie nie tylko od zaległego kapitału, ale także od sumy zaległych odsetek umownych za opóźnienie. To żądanie było uzasadnione z uwagi na treść art. 482 § 1 k.c., który stanowi, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie od chwili wytoczenia o nie powództwa.

Powód domagał się odsetek od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Wniósł pozew przed upływem trzech miesięcy od umorzenia elektronicznego postępowania upominawczego. W tej sytuacji skutki prawne wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym rozciągały się na niniejszy proces (art. 505³⁷ § 2 k.p.c.), co powodowało, że żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym było zasadne.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Przechodząc do wyjaśnienia kwestii przedawnienia wskazać należy, co następuje. Do przedawnienia roszczeń banku o zapłatę odsetek umownych za opóźnienie w spłacie rat kredytu ma zastosowanie przewidziany w art. 118 k.c. trzyletni termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Dochodzone przez powoda odsetki mieszczą się w obu tych kategoriach.

Roszczenie o odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego staje się wymagalne osobno w każdym dniu opóźnienia i przedawnia się osobno za każdy dzień opóźnienia (por. uchwały SN z 5 kwietnia 1991 r., III CZP 20/91, OSNC 1991/10–12/120 i z 5 kwietnia 1991 r., III CZP 21/91, OSNC 1991/10–12/121). Jeśli termin przedawnienia wynosi dwa lata lub więcej, koniec tego terminu przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego (art. 118 zdanie drugie k.c.). W związku z tym wniesienie przez powoda w dniu 13 października 2022 r. pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym spowodowało przerwanie biegu terminu przedawnienia roszczenia o odsetki (art. 123

§ 1 pkt 1 k.c. w zw. z art. 505³⁷ § 2 zdanie drugie k.p.c.), które stały się wymagalne od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2022 r. Natomiast roszczenie o odsetki za wcześniejszy okres było przedawnione.

Z treści umowy stron wynika, że pozwany zawarł ją jako konsument. Zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c., po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Przepis ten znajduje zastosowanie także do roszczeń powstałych przed dniem jego wejścia w życie (art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw). Zatem Sąd zobowiązany był ocenić, czy doszło do przedawnienia roszczenia powoda w jakiegokolwiek części i w razie pozytywnej odpowiedzi, z urzędu uwzględnić wpływ terminu przedawnienia. Dlatego roszczenie powoda podlegało oddaleniu w części obejmującej przedawnione odsetki - 35,75 zł.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. Powód uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania, co uzasadniało obciążenia pozwanego całością poniesionych przez niego kosztów. Składały się na nie opłata od pozwu 6.713 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika 5.400 zł.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał wyrokowi z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

SSO Marcin Garcia Fernandez